

ಭಾಗ್ಯವಾನ್ವಿತ ಅಮಲ

1500
10,265

ವೇದಾಂತಗ್ರಂಥಮಾಲಾ

420/6.

உத.

பாதிநாமத் து.

1500
10,265

ஸ்ரீ மகாயாசுந்தரவாரிசே ரசிமூர்த்திபதி

இ

திருமலர்நுந்து

புத்தநிபந்தையுண்டகு ஸ்ரீ தூபராசுரத்திவாரி

தவ்யசபையுமு

திருவதி புத்தநிபந்தையுமு தாதுரகாலயுந்து

மூத்திபிந்தி ப்ருசுரிபபதி.

420 . 1920.

[க.ம. 0-2-0] [த.த.கூ.பு. ப்ருசு. 1000]

ప్రీతి క.

ఓ ప్రియసోదరులారా జ్ఞానేనహీనః పశుభిః సమావః
 అనగా జ్ఞానేనహీనులైనవారు పశువులతో సమానులని
 శ్రుతులు మొరలిడుచున్నదిగదా. యీజ్ఞానమే సర్వా
 నదని స్పృతికరమైన శాశ్వతానంద మోక్షమని వేదస
 మ్మతము. దీనికి భక్తియే ముఖ్యసాధనమని శ్రీవశిష్ట వేదవ్యా
 సనారదాది మహాముషులయొక్క ముఖ్యాభిప్రాయమై
 వున్నది. దీపమునకు తైలమున్ను యవాదిఓషధులకు
 జలమున్ను యేలాగున ముఖ్యసాధనమయి వున్నదో
 ఆలాగుననే ఆత్మజ్ఞానమైన దీపమునకు భక్తి తైలమువం
 టిది. జ్ఞానానందమైన మందారవృక్షమునకు భక్తిజలము
 వంటిది యీ కారణముచే కరుణానిధియైన శ్రీకృష్ణభగ
 వంతులు భగవద్గీతయందు భక్త్యామామభిజానాతి అని
 శైలపు యెచ్చియున్నారు. దీనికి కారణమేమనగా భక్తి
 మార్గమందు యేలాగున ఒక్క అపాయములేదు. యిది
 యునుంగాక ఆ బాలాదివృద్ధ ఆచందాలాది పక్ష్యంతము
 గల స్త్రీ పురుషులున్నా దీనికి సామ్రులే యెవరికి ఆజ్ఞా
 నము అధికముగావున్నదో వారుగదా జ్ఞానేనమునకు ము

భ్యాధికారులు వాత పితృశ్లేష్ట దోషములచే శరీరమునకు
 గలిగినరోగనివారణార్థమే ఆయుర్వేదము యేర్పడి
 వది. అలాగుననే ఆర్తనుభాదించిన మల అజ్ఞానవిజ్ఞే,
 పములులేక సత్వరజస్తమోగుణములయిన అజ్ఞాన మహా
 రోగనివారణకొరకు కర్తవ్యపాసన జ్ఞానములనెడు మూ
 డుమార్గములు వేదమువందు ప్రసిద్ధమయివున్నది. ఆక
 లిలేనివానికి అన్నమెందుకు రోగములేనివానికి అవుషద
 మేల దీనిరహస్యమేమనగా స్త్రీ శూద్రులు మొదలయి
 నవారు బ్రహ్మవిచారమునకు అహంలు కాదనియును
 భగవద్గీత మొదలయిన దివ్యగ్రంథములు పారాయణము
 చేయరాదనియును యోగరోకొందరుకాప్పి భయపెట్టుతు
 న్నారు. యిదియెంత అసంబంధము స్త్రీ శూద్రులు
 అజ్ఞానులయినయడల వారికే జ్ఞానశాస్త్రము యేర్పడివు
 న్నది. జ్ఞానులయినయడల దీనికెచెప్పనక్కరలేదు సమ
 స్తవేదవేదాంత రహస్యములు శ్రీ పరమేశ్వరుడు శ్రీ
 పార్వతీదేవి కుపదేశించినట్లున్నూ అలాగుననే పరమా
 శ్రయైన శ్రీమన్నారాయణుడు భూదేవికి బోధించినట్లు
 శాస్త్రములలో కనబడుచున్న యది యిదియునుంగాక మ
 హాయోగీశ్వరుడైన శివరామకృష్ణుడు తనసన్నిధియైన జీన
 హళారికి సాంఖ్యతత్వోపదేశమున్ను బుద్ధిశ్రేష్ఠుడైన

యాజ్ఞచల్క్యహహాఋషి తనభార్యయైన కైతేరికివే
 దాంతి జ్ఞానోపదేశము భోదించినట్లు భాగవతిబృహదా
 రణ్యకొపనిషత్తులలో ప్రసిద్ధమయ్యున్నది. ఋషిపూ
 గవుండైన మరింగ మహాఋషి అంశ్యజాతి సంబోధ
 యైన శబరికిన్నీ నవ్తఋషులు వాల్మీక మహాఋషికిన్నీ
 జాలంత్రయోగీశ్వరుడు మునావతికిన్నీ జ్ఞానోపదేశము
 చేసినట్లు శాస్త్రప్రసిద్ధముగదా శ్రీవాళిప్రపంచ మహా
 యోగిదులయిన చూడాలకర్కటి మొదలయినవారిచరి
 త్రములు లోకవిశ్వాతమైవున్నది. శ్రీ భక్తివిజయమందు
 వరమధక్తులైన స్త్రీప్రభుడు చందాలియైచ్చజాతి మొదల
 యినవారి పావనమయినపవిత్రచరిత్రము దిగంతనిత్రాం
 తమయివున్నది. ఆలాగుననే శివభక్తాగ్ర గణ్యులయిన
 శ్రీనంద కిన్నప్పనాయన మొదలయినవారిభక్తి యోగుని
 చెప్పవచ్చు. ఆలాగుననే శ్రీవైష్ణవ భక్తాగ్రేసరుల
 యిన శ్రీ తిరుపాణిశళ్ళగు పంచమకాతియందున్నవారు.
 ఆంధ్రాస్తోత్రమునందుజన్మించినవారుగి దాయి యునుం
 గాక శ్రీవేంకటేశ పాదారవిందమందుమహాయోగినియైన
 శ్రీతరిగొండ వెంగమాంబా దివ్యచరిత్రములు'యెంతదివ్య
 ముగానుండినది యిదియనుంగాక వుపనిషత్తుయోగజ్ఞాన
 శాస్త్రములలోనానా మోనీయందు జన్మించి నస్త్రీప్రభులు

తక్కలేనివారు బ్రహ్మభ్యాసముచే పరబ్రహ్మమునుపొంది
 నవారిలో గోచరార్థమై కొంతపుణ్యాత్ములుపేరుమాత్రం
 యిచ్చట సూచనగా కన్పింపబడినది చానిలో శ్రీవశిష్ట
 మునీంద్రుండు వేశ్యయందును శ్రీవేదనిధియైన వేదవ్యా
 సమహామహాని బైవస్త్రీయందును త్రిలోకసంచారిలయిన
 శ్రీ నారదమహర్షి సాకలి కన్యయందును శ్రీ మతంగమ
 హర్షిపుంగవుండు మాదిగ యువతియందును మాండవ్య
 మునీశ్వరుండు కప్పయందును వాల్మీకితపోధనుండు కిరా
 తకులమందును విశ్వమిత్రమునిశ్రేష్ఠుండు ఉత్త్రయకుల
 మందును శ్చలవతరించినవారై పరమేశ్వర భ్యాసముచే
 బ్రహ్మముప్రముఖులైగదా ఆలాగుననే యిప్పుడున్నా
 గలదు శ్రీగురునవకకున్నా రెడ్డికులసంఘాతుడైన కొండ్ల
 వేమన యోగీశ్వరుండున్నా కొంతకాలముక్రిందటనే
 అంతర్ధానమయినవారే ఆలాగుననే స్త్రీలలోను మైత్రే
 యి సులభా, కాఞ్చి, కాండిల్య, చూడాల, శబరీ
 మొదలైనతక్కలేని మహాయోగినిలున్నాకలరు వీరంద
 రున్న తపోశక్తిచే, పవిత్రస్వరూపులై పరబ్రహ్మస్వరూపు
 లై. ఎట్లనగా స్పర్శవేదిచే ఇసుము బరిగారు అయినట్లు
 న్నూ రసాయనశంత్రజ్ఞులు వొక్కవస్తువును మరొకవ
 స్తువుగా మార్చునట్లున్నా వీరున్న ఆ తత్త్వానశక్తిచే మురికి

తనమైన మాయను మటుమాయముచేసి నిత్యశుద్ధపరి
 పూర్ణ పరమాత్మస్వరూపులయిరి. ఇప్పుడున్న వత్తర
 హిందూస్థానములో అనేకస్తలములయందు యోగినిలుబ్ర
 వ్హచారిణిలు మొదలయినవారి మతములను నేనేదర్శించి
 నాను వీరందరున్నా అధ్యాత్మశాస్త్రములలో మహావి
 దుషులే ఆర్యోత్తములారాసమస్తజీవరాసులున్నా వాస్త
 వముగా పరమాత్మస్వరూపులే నామరూపములు వేరువే
 రుగానున్నప్పటికిన్ని వస్తువాక్కటియే. జగధీశ్వరుండు
 కరుణామూర్తిగదా. అప్పుడు తనఅంశభూతులయిన జీవ
 రాక్షసులన్నా తనస్వరూపులే అగునుగదా చక్కెరచేచే
 యబడిన బొమ్మయొక్క ఆపాదమస్తకపర్యంతము అధిమ
 ధురముగానుండును ఆలాగుననే వేదపురుషముఖమునుం
 డి బ్రాహ్మణులున్న బాహువునుండి క్షత్రియులున్న
 పూరువునుండి వైశ్యులున్న పాదమునుండి శూద్రులు
 న్ను జన్మించినట్లు కొన్ని కొన్ని శ్రుతులు చెప్పుచున్నది.
 అట్లున్నప్పటికిన్ని వారందరు పరమాత్మస్వరూపులే లేక
 మేడివృక్షమునకున్న పనసచెట్టునకున్న ఆపాదమూడ
 పర్యంతము ఫలములుకలదు మేడిచెట్టునందుగల ఫలము
 లంతయు మేడిఫలములేగాని యింకొక్క ఫలములేదు.
 ఆలాగుననే పనసచెట్టునందుచుకూడ కలదు. రచయకు

న్ను మాళ్వులులేదు పిందె, కాయ, పండ్లు యీ భేదము
 కలదు దీనికి గుణములనిపేరు సత్వరజస్తమో గుణములన
 మసరించి జాతిభేదములుకలదుగాని యింకొక్కవిధము
 కానేరదు కనక మొక్కటియైనను కటికాది కుండల
 ములు అనేకములు మట్టి వొక్కటియైనను పాత్రములు
 బహువిధములు నూలు యేకమైనను వస్త్రములు నానా
 ప్రకారములు కొయ్య వొక్కటియైనను బొంట్లు పలు
 తెరంగులు నామరూపములు వేరువేరుగా నుండినను
 యిది అంతయున్న సూక్ష్మదృష్టిచే చూచునప్పుడో ఏక
 మైన పరమాత్మయందుండి అనేకములై యీ ప్రపల్లవము
 పరిణమించినది యీ కారణముచే అభేదదర్శనం జ్ఞానం,
 సంసారం భేదదర్శనమని శృతులు చెప్పుచున్నయవి
 యీలాటి సంశయములు భక్తులైన అనేక స్త్రీ పురుషు
 లునాతో అప్యడప్పుడు యదుగ కారణముచే యీచిన్న
 పుస్తకము వ్రాయటకు కారణమైనది. దీనియందు వ్రా
 యబడిన ధ్యానాదిశ్లోకములు నేనుచిన్న కాలమందు ధ్యా
 నించినదే. అదియంతయు ఒక చిన్ననోటుపుస్తకము
 మందు వ్రాసిపెట్టివుండినది. యిదియంతయును అనేక
 గ్రంథములలోనుండి సంగ్రహించినదిన్ని అనేకమహానీ
 యలచే గ్రహించినదిగా యున్నది. దీనియందు నారద

గాన రామాయణముతో గూడ ద్యానాదిమంత్రసహితము చేర్చకారణము స్త్రీకాలులకు గూడను *పుష్పయోగాక్షమై కృతాంధులు కావలయునని విచారముతో చెప్పినది యీ పుస్తకము అతిధిసత్కారాభిలాష పరవశులైనవాడు తుల్నివాసచే తపించువచ్చువారికి అన్నకానముచేయ సాధ్యములేనియడల పానీయాది సత్కారము చేసి విక్రాంతిని చేయునట్లుగావున్నది. దీనియందుచేప్పిన విషయములు బహిరంతర శుద్ధిగల సర్వజనులను జనుష్ఠించ వచ్చును బహిష్కృద్ధి అంతప్రదానముకాదు అంతఃశుద్ధిమూలము తప్పక నుండవలయును బాహ్య శౌచము బహుభాగుగా చేసినను అంతశ్శౌచములేనియెడల వాడుచేసిన జపద్యాన వ్రతపూజలైన సర్వమున్ను వ్యర్థమై పులుసు మొదలైన పదార్థముచేయు పాత్రము యొక్క శైటభాగమందు పొగచే నల్లగా నుండినను అపదార్థమునకు యేలాటి రుచిభేదమురాదు లోపలకళామువేయక శుద్ధియున్నా లేనియడల ఆపాత్రయందు వండిన పులుసుపదార్థము యెట్లునిష్ప్రయోజనమగుచున్నదో అలాగుననే హృదయ కమలమందు జీవకారణ్య దైవభక్తి సర్వభూత సమత్వభావము విషయవిరక్తి నిరాశ ప్రహర్యము మొదలయిన గుణముల యెవరికికలదో వారికి

జీరమకయానిధియైన భగవంతుండు తప్పకదర్శనమిచ్చి
కృతార్థుడిగాచేయును యిదినిజము ఆ స్తికోత్తములారా
కలియుగమందు మోక్షమునకు సులభముగా నుండును.

దీనికిభక్తియే ముఖ్యసాధనము.

- శ్లో కృతేతపశ్చరేణైవ త్రేతాయాం యజ్ఞమేవచ
ద్వాపరే అర్చనంప్రొక్తం కలొసంక్షీర్త్యకేశవం॥
- 2 సత్యాదిత్ర యుగేభోద వైరాగ్యో ముక్తిసాధనా
కలాతుకేవలాభక్తి బ్రహ్మసాయుజ్యకారణీ॥
- 3 నాస్తి నాస్తిమహాభాగ కలికాలసమంయుగం
స్మరణాత్కిరనాదేవ ప్రాప్నోతిపరమాంగతిం॥
- 4 ద్యానాత్పాపానినశ్యంతి ద్యానాన్మోక్షంచసిద్ధ్యతి
ధ్యానాత్ప్రసీదతిహరి ధ్యానంసర్వార్థసాధనః
- 5 నాస్తిధ్యానసమంతీర్థం నాస్తిధ్యానసమంతపః
నాస్తిధ్యానసమాయజ్ఞత్తస్మాధ్యానంసమాచరేత్॥
- 6 కలొభక్తిఃకలొభక్తిః రభక్త్యాకృష్టఃపురస్తితః॥

అని యీప్రకారము శ్రీభాగవతస్కంద యోగశా
స్త్రపుష్పనిపత్ మొదలయిన అనేకశ్రుతులు ఘోషిం
చుచున్నది తపోనిధియైన శ్రీవ్యాసులువారున్న మోక్ష
సాధనసామగ్ర్యాం భక్తిరేవగరియనీ అని శెలవిచ్చియు
న్నాడు భక్తిజ్ఞానములకు పేర్లుమాత్రము వేరుగాని పరి

చక్క కాలమందు రెండున్న ఒక్కటేలవుతున్నది పుష్ప
ముఖలమైనూరునట్లున్న చెరుకుపాలు కల్కండ అవున
ట్లున్న టేబులుబ్రమరమై పరిణమించునట్లున్న నిర్మల
మయిన బక్తిచే జీవస్వరూపము మారి శివస్వరూపము
అవుచున్నది. ఓప్రియసోదరులారా సర్వజీవరాశియందు
జ్ఞానదృష్టిచే నొకటేపరమాత్మని యెవరు దర్శించుదురో
వానికిమాత్రమే కాశ్వితానంద పరమపదము దొరుకీ
నుగాని తదితరులు యోగముచేతగాని భ్యాసముచేత
గాని తపముచేగాని కోటిజన్మములయందు కింకరయ
త్నముచేసినను వానినిపొంద నాధ్యముకదని కిలోపని
వత్తుమొదలయినవృత్తులు విఫలముగా చెప్పుచున్నది.
శృతి ఏకోవసీ సర్వభూతాంతరాత్మ ఏకంరూపంబహ్నావా
యఃకరోతి త్తతః శిష్టంయేచపస్యంతిధీరా స్తేషాంసుఖం
కాశ్వితంనేత రిషాం సర్వభూత సమాత్మానం సర్వభూ
తానిచాత్మని సంపక్యే స్ఫుష్టాకరమం యాదినా న
వహేతునా॥

అని యీకావాస్యోపనిషత్తులుచెప్పుచున్నది. యీ
లాగుననేశ్రీభగవద్గీతయందును శ్రీమల్ భాగవతమందును
చెప్పబడుచున్నది. గీత. యోగమాంపక్యతిసర్వత్రసర్వం
చమయిపశ్యతి తస్యాహంనప్రణస్యామి సచమేనప్రణ

శ్వేతి భాగవతము ఏకాదశస్కంధం సర్వభూనేషుయోగి
పశ్యేద్భగవద్భావమాత్మనః భూతానిభగవత్కారే నేష
భాగవతోత్తమః॥

సర్వభూతిములలో భాగవత్ సర్వరూపమన్నూ సర్వ
భూతిములు భగవత్తులయందును ఆలాగునే తనయందు
యెవరుదర్శించుచురో వారేభాగవతోత్తములలో శ్రేష్ఠుం
డని భాగవతధర్మము చెప్పుచున్నది. యీరతవరకున్న
చెప్పినసారమేమనగా తనవలెనే సమస్తమయిన సమస్త
జీవరాసులను ప్రేమతోబాడవలయును. తేనియడల భగ
వత్కృప రానేరాదు భగవద్భక్తిచేతుటకున్నూ ఆత్మజ్ఞా
నవిచారమునకున్నూ శమదమిదిగుణములు పున్నయ
డల ఆచందాదిపర్యంతముగల స్త్రీ పురుషులున్నూ సంక
యములేకయే అధికారులయివ్వుది. నేత్రముగల సర్వ
జీవరాసులకున్నూ సూర్యుండయెట్లు అగపడుచున్నదో
ఆలాగుననే జ్ఞానదృష్టిగల అందరున్నూ పరమాత్మునిద
ర్శించుదురు జ్ఞానదృష్టి లేనివాడు యెవరయినను అదిసా
ధ్యమాకాదు యీభక్తిచూర్ణమందు తప్పొల్పులు కాస్త్రా
కాస్త్రములు బాడపనిలేదు ఆనన్యాయాభక్తి వ్యాపయే
నాలు పరిబిడ్డలు యేమి తప్పచేసినను తల్లి అదిలంత
యును ప్రేమగా గూర్చున్నది ఆలాగనే భక్తులు తులందు

యేమిరహస్యము కలిగివున్నదికన్న జగదీశ్వరుడు దానిని
క్షుదించును.

శ్లో విధినావిధినావాపి భక్త్యయేమాముపాసవే

తేభ్యఃఫలంప్రయచ్ఛామి ప్రసన్నోహంనశంసయః॥

అని శ్రీ శిష్యగీత చెప్పుచున్నది యీలాగవనే శ్రీ భగ
వద్గీతయందును నబడుచున్నది.

శ్లో ఏశుసర్వాణి కర్మాణి మయిసన్ద్రమ్యమత్పరాః

అనన్యైవైవ మోగేన మాంభ్యామంతపుపాసవే॥

తేమామహంసమద్ధర్మా మృత్యుసంసారసాగరాత్

భవామిసచిరాత్పార్థ మమ్యువేళితచేతసాం॥

ఓపార్థ యేవసుస్వార్థములు నాయుడుసమర్పించి

నేనేతిల్లితండ్రి గురువనుభావముతో యేకాగ్రచిత్తులయి

ధ్యానించుదురో వారెవరయినను నేను వారినిజననమరణ

ములువ సంసారసాగరమునుండి పుద్దరించెదను.

శ్లో తేహంసతతయక్తావాంభజతాంప్రీతిపూర్వకం

దదామిబుద్ధియోగంతం యేవమాముపమాన్రితే॥

తేహమేవానుకరిపార్థ మహామథ్తానజంతమః

నాశయామ్నాత్తభావభాగ్జ్ఞానదీపినబాస్వతా॥

ఓ అర్జునా యేవసు ప్రీతితోనక్నే భజించుదురో

వారికి నన్ను పొందవలసిన మార్గము తెలియలేనియడల

జ్ఞానమూర్తమునే నేచూపుదును. అట్లున్న భక్తులయొక్క
 వ్యాధయ కమలమండు నేను ప్రవేశించి ప్రకాశమయిన
 జ్ఞానదీపమను నిలిపి అజ్ఞానాందకారమును పోగొట్టి
 ప్రేమతో నేను వారిని కృతార్థులుగా చేయుదును.
 శ్లో సర్వదర్శనాపరిత్యజ్య మామేకేశ్వరణం వ్రజ
 అహంత్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామిమామేశుచ॥
 యిది శ్రీభగవద్దత్తయొక్క ప్రాణశ్లోకమైపున్నది. ఓయి
 అజ్ఞానా నీవు ధర్మాధర్మములను జూడ పనిలేదు అజ్ఞానుల మాట
 లను వివరాలక నీవు నన్నేశ్వరణమనిన ముము సర్వపాప
 ములనుడి నిన్ను నేనే రక్షించుమను శోకింపకుము సంక
 యమునదలుము నమ్మకముతో వర్తించుము యీలాగున
 అమృతసరూపమయిన ఆనేకశ్లోకములు గీతయందుగలను
 జనులారా యేజాతయందుఁబుట్టిన స్త్రీ పురుషులుగాని
 జీవకాద్యుపదులై పరమార్తయందు అనన్యభక్తిల
 వారై నిర్గుణమైన మనస్సుతో విషయ వైరాగ్యశీలై
 ధరోపకాంక్షుకొరకు తనశరీరమును బలియిచ్చుటకై
 కంకణబద్ధులైనవారెవరైనను ప్రేమతో పరమార్థిను భ
 జించినయదిల నిస్సంశయముగా వారు కృతార్థులగుదురు
 యిది సత్యము. అట్లున్న వారు దర్శన కామమోక్షము
 లైన చతుర్విధ పురుషార్థములు పొందుదురు యిది మద్భ

దుచరణారవిదముగా సత్యము సత్యము సత్యము.

పరమభక్తుడైన ఒక్కమహాత్మ యేకులమంతునిగా
చూసో వారితల్లియున్నూ తల్లిగోత్రస్తులున్నూ తండ్రియు
న్నూ వారివంశస్తులున్నూ వీరిశిష్యసమూహ మందరున్నూ
వీరునివసించిన గ్రామములో అందరున్నూ ! రిసహవా
సముజ్జేశిన సర్వజనులున్నూ పరమపదమైన మోక్షము
నుపొందుదురు వీరునడచిన భూమియున్నూ గూడా పవి
త్రముగును వీరియొక్క అరుతరగతులు మృతిపొందిన
పితరులూహూ చాబోవు అరుతరగతి వరుసగా కుటుంబస్తు
లున్నూ మోక్షమునుపొందుదురు వీరిపున్న సుఖముయొ
క్క కోట్లంశములలో ఒక్కభాగముకూడా దేవేంద్రుడి
కిన్నీ యేకచక్రవర్తిని లేనేలేదు తదిరులకథ యేలచె
ప్పవలయును వీరిసుఖము చెప్పటకై సహస్రఫణములు
గలటనంతునకుగూడ శత్యమా!

గురుగీతాల్లో! ధన్యామూలా వితాధన్యో గోత్రంధన్యం

కులౌద్భవః । ధన్యాచవసుధాదేవి యత్ర

స్వాద్గురుభక్తితా సన్యాససముచ్చయం

శ్లో! వష్టింకులాన్యశితాని వష్టిమాగామితానిచ ।

కులాన్యధర్మతేప్రాజ్ఞః సన్మత్సమితియోవదేత్ ॥

సతత్సుఖంనురేంద్రస్య నసుఖంచక్రవర్తినాం

అయ్యత్యుభంవితకగస్య మునగేకాంతజానీమః

దీనియర్థములుపైనికెప్పివడే వీరిసంబాధులందరున్నా
వరమవకము పొందుదునికెప్పిన దీనికి ఒక వృష్టాంత
రము చెప్పెదను ఒక్క రయిలుబంధియింజక భారము
తోకూడిన అనేకపెట్టెలను యెల్లులాగుకొని పోవుచున్న
దో కువ్వయందు పారవేయలేగిన అరటిపట్ట నుగండవు
వ్వముతో మాలకట్టనప్పుడు యెల్లులాగున వరమేశ్వర
గిరప్పునందు పొందు కున్నదో పైచుకొరకు కపిలకోరిన
బిల్లుముతో కలువపక్కయందున్న తృణాదులు యెట్లుతృ
ప్తిలగుచున్నదో యెల్లులాగుననే వీరితపోక తీచే అన్యలుకూ
డా కృతార్థులగుదురు. అట్లున్న మహత్సూక్ష్మనియో
క్త్యమహిమ మధాంతకారులు తెలియసాధ్యమా నేత్ర
హీనుడు ప్రకాశించిన సూర్యుని యెరుంగునా.

శ్లో మందభాగ్యున జానంతి అంధాసూర్యమివౌదితం

మగ్గున ముఖారవిబదవిని శుభ్రసుధామృతోపదేశ
ములలో సారమైన రెండుపుపదేశములు వ్రాశెద యిది
నిన్నుపదమైనను అణుపమాణమైన పటవృక్షబీజమందుం
ది మహావైసృక్షము యెల్లుపరిణమించుచున్నదో అలా
గుగానుండు దీనియొక్క అర్థగంభీర్యము.

ఒకటినిపునఃమస్త ప్రాణులనున్న సీతోపమానము

గా అభేదమైచూచినయడల నిన్నకరుగానిధియైన బగ
ధీశ్వరుండు దయతో వారితో సమానముగా జూచును
నీవు జీవరాసులను భేదముగా జూచినయడల నిన్ను సర్వ
శ్వరుండు కూరదృష్టిచే భేదముగానేచూచును.

రెండవది నీ హృదయ నిష్కావట్య కవాటమును
తెరిచినయడల మోక్ష ద్వారపర్యంతముగల సమస్త ప్రతి
బంధములున్న సర్వదా నీకుగాతెరిచివేళి గాచుకొనివుం
డును నీహృదయ కిఫటమైనకవాటమును మూశినయడల
నీకు సర్వవిధములుగా మోక్ష ద్వార పర్యంతముగల
కవాటములు దట్టముగావేళియుండును యిట్లు లక్షప్రి
యసోక్షరుడు చరాచరానుభూతిలాపి.

శ్రీ మలయాళస్వారి.

శ్రీ రామతారక పరబ్రహ్మసమః

శ్రీ నారద గాన రామాయణము

కాండ:

శుద్ధబ్రహ్మపరాత్పరరామ
కాలాకవ్యమేశ్వరరామ
శేషతల్పసుఖనిద్రితరామ
బ్రహ్మైశ్వరప్రార్థితరామ
చంపకీరణకులమండనరామ
శ్రీమద్దశరథసంపదనరామ
కానల్యాశుఖవర్ధనరామ
విశ్వామిత్రప్రీతుధనరామ
ఘోరతాటకాఘాతకరామ
మారీచాదినిపాతకరామ
కాళికసుఖసంరక్షకరామ
శ్రీమదహల్యోగారకరామ
గౌతమమునిసంపూజితరామ

సుకడునివరగణసంస్తుతరాం
నావిక్షధావితమృదుపదరాం
మిథిలాపురజనమోదదరామ
విదేహమానసరంజకరామ
త్ర్యంబకశార్దుకభంజకరాం
సీతాద్భుతవరమాలికరామ
కృతవైవాహికకామకరామ
భాగవదర్పవినాశకరామ
శ్రీమదయోధ్యానందకరాం
అయోధ్యా కాండః
అగణితగుణగణభూషితరాం
అవసీకామినీకామితరామ
రాకాచంద్రసమాననరామ
విశ్వనాథశ్రీతకాననరామ

ప్రియగుణవినివేషితపదరామ గృహాధిపగతిదాయకరామ
తత్త్వాలితవిజమృదుపదరామ శబరీద శఫలాశినరామ
భరద్వాజకృగానిందనరామ కబంధ శామలచేకనరామ
చిత్రకూటాద్రిని కేతనరామ కపిలందాకాంక్షః

ఓశవధసంతతచింతితరామ హనుమచ్ఛేవితవిజపద గామ
శైలే కేయూసుతప్రాథితరామ వతసుగ్రీవాభీష్టదరామ
విరచితనిషిత్పక్షరామ గర్వితనాలిసంహరికరామ
భరతార్పితవిజపావనరామ వానరదూతప్రేషకరామ
దండికావనజనపావనరామ హితకరలక్ష్మణసంయతరామ

అరణ్య కాంక్షః

సుంగర కాంక్షః.

దుష్టవిరూధవిनाశనరామ	కపివరసంతతసంస్తోతరామ
శరభంగసుఖీశ్చైస్త్రితరామ	శృంగశివిఘ్నస్త్వ సకరామ
అగస్త్యానుగ్రహవర్ధితరామ	సీతాప్రాణాధారకరామ
గృహాధిపసంసేవితరామ	దుష్టదశానదూషితరామ
పంచవర్ణాటసుస్థితరామ	శిష్టహామహద్భూషితరామ
శూర్పణఖార్తివిధాయికరామ	స్తోత్రకాకావనరామ
అగ్రదూషణముఖసాధకరామ	కృతచూడ మణిదర్శనరామ
సీతాప్రియహరిణామగరామ	కపివరవచనాశాస్త్రితరామ
మూరీచార్తికదామరగరామ	యథాకాంక్షః.

వినప్తిస్తోత్రావ్యషకరామ

రామణాధినాథస్త్రితరామ

హారనైన్యసమాన్యతరామ	భరద్వాజాదీనిషేషణరామ
శోషితసరిదీశార్థితరామ	భంతివ్రాణవివిరణరామ
విభీషణభయదాయకరామ	సాకేతిపురీభూషణరామ
పవిత్రసేతునిబంధరామ	సకలస్వీయసమాన్యతరామ
ఘటకర్ణశిరశ్చేదకరామ	రిత్నలసత్తిటస్థితరామ
రాక్షసకోటివిమర్దకరామ	వహ్నిభిషేకాలంకృతరామ
అహిమకరావణమరణరామ	పార్థివకలసమ్మనితరామ
సంస్కృతదిశమూలరావారాం	విభీషణార్పితరంగకరామ
విభవమఖిసురసంస్తుతరాం	కీశకులానుగ్రహాకరామ
ఖడ్గిదిశరిధిక్షీతిరామ	సంజీవసంరక్షకరామ
సీతాదర్శనిమాదితరామ	సమస్తకాధారికరామ
అభిషిక్తభిషణనితరామ	రామరామజయరాజారామ
ప్రవృత్తయోనారోహణరామ	రామరామజయసీతారామ.

శ్రీగురుధ్యానము.

1. ఓమ్నమః పరవాక్తాయ శుద్ధజ్ఞానైకమూర్తయే!
నిర్మలాయప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయేనమః॥
2. ఓమ్బ్రహ్మణైకమూర్తయే శృతానాంశుద్ధిసేతవే,
నారాయణయశోగయ శ్లోకైశ్చైవేనమః॥

3. గుగుగ్భిష్టగురుర్విష్ణు గురుర్భృహుపేశ్వరః॥
గురువాత్మాత్ పరం బ్రహ్మ తస్మై శిగురువేదము॥
4. ఓమ్ నారాయణా పద్మభువనసస్థితం శక్తిచతస్పత్ర
పగాళరంచ వ్యాసంశుకం గౌడపదమహాతం గో
విందయోగీంద్రమథాస్యశిష్యశ్రీ శంకరాచార్య మ
థాస్య పద్మపదంచ హస్తమలకించశిష్యగ తంత్రో
టకంవృత్తికారమన్యాన న్నాన్ గుహాన్ సంతతమా
వతో స్థి॥
5. శృతిస్త్పతి పురాణానా మాలయం కగుణాలయ
నమామిభగవత్పాదం శంకరం లోకశుకరం శంక
రంశంకరాచార్యం కేశవంబాదరాయణం సుత్రబా
వ్య కృతౌ వందే భగవంతే పునఃపునః॥
6. నిత్యానందై కందాయ నిర్మలాయచిదాత్మనే॥
జ్ఞానోత్తిమాయగురవే నామిదేబ్రహ్మదేవమః॥
7. కృష్ణద్వైపాయనంవ్యాసం సర్వలోకహితేరతం॥
వేదాబ్జభాస్కరం వందే శమానిలయం మునిం॥
8. నగురోంధికం నగురోంధికం నగురోంధికం నగురోంధికం
శివశాసనతః శివశాసనతః శివశాసనతః శివశాసనతః
గురుమృతము॥ ఓమ్ లేకి॥ సోహం॥ ఇది అపరగా
యత్ర॥

ఓమిత్యే కాక్ష్యం బ్రహ్మ వ్యాపారన్తానును స్తరణా
 యః పరమాతిత్యజ్ఞా దేహం సయాతి కమంగతమ్॥
 ఓమశ్రీరామతారకాబ్రహ్మజేనమః.

శ్రీరామధ్యానము.

1. ధ్యాయేదాశానశాహుం దృతశరధనువంబద్ధ పద్మా
 సుస్తం పీతంవాసోవసానం నవమలదళ స్ఫర్ధినీ తింప్రస
 స్నం । వాహుగాయాధనీతా ముఖకమల మిశ్లోచనం
 నీరదాభం నానాలంకారధిప్తం దధతమురు జటామండ
 లం రామచంద్రమ్॥

2. శ్రీరామరామరీఘనం నర మరామ

శ్రీరామరామభరతాగ్రజరామరామ ।

శ్రీరామరామరణకర్కశరామరామ

శ్రీరామరామశరణాభవరామరామ॥

3. బ్రహ్మనంభవబీజానామాజ్ఞానంసుఖసంపదాం

తద్బ్రహ్మనంభవదూతానాం రామరామేతిగర్జ్జనమ్॥

4. లోకాభిరామం రణరంగధీం రాజినాత్రంరఘువం

శనాథ । కారుణ్యహం కరుణాకరతం శ్రీరామచం

ద్రం శరణప్రపద్యే॥

5. శ్రీరామరామర మేతి రమేరామమనోమే ।

సతాస్రనామోక్త్యం రామనామవ సనీ॥

6. మంగళంభావానిష్ఠుఁడంగళంమధుసూదనః |
వంగళంప్రదక్షిణాత్మో, వంగళంగరుడద్వజః ||
7. వంగళంకోసలేంద్రదాయ మహానీయగుణాబ్జయః |
చక్రవర్తితనోజాయ సర్వభౌమాయమంగళం ||
8. మంగళంవేదజేగ్యాయ మేఘశ్యామల మూర్తయే |
ప్రసాంమోహనమాచాయ పుష్కళోకాయమంగళం ||
9. శ్రీరామతారకమంత్రము.

1. ఓమ్ రాం రామా మనమః |

2. (ఓమ్ శ్రీరామ రామ రామ)

రశ్మ్యాచ్చారమాశ్రేణ మఖ్యాన్నిర్యాతిపాతకం |
పునరాగమభీత్యాచ మకారన్తకపాటవత్ |

శ్రీపరమేశ్వరపరమాత్మనమః

శ్రీశివధ్యానము

1. వందేశంభుముమావతి సురిగురుంవం దేవగత్తాగణా
వందేపన్నగభూషణంమృగధరం వందేపశూనాంవతిం
వందేసూర్యశిశాంకవహ్నినయనం వందేముకుందప్రియం
వందేభుజనాశ్రయంచ విరదంవందేవశంకరం ||

2. ఓంన్న మోదేవదేవాయ లోకానాంసిద్ధిహేతవే
సచ్చిదానందరూపాయ శివాయపరమార్తినే॥
3. నమఃకృతాయ శాంతాయశాంతాత్రయహేరివే
నివేదయిమిచ్ఛాంత్యానంత్యాంగఃపరమేశ్వరా॥
4. సాంబశంభోమహాదేవ కృపాసాగరశంకర
మద్భిక్తాభిమతోనిత్యం తవాస్తుభవపంకజే॥
5. దేవప్రపన్నార్తి హరప్రసీద ప్రసీదః శ్వేత్వర విశ్వ
వంశ్య! ప్రసీదగంగాధరచంద్రమాళే మాంత్రాహి
సంసారభయాధనాథం॥
6. ప్రప్లువీలోత్యలలోచనాయై వికాశపంకేకుహలో
చనాయ! జగజ్జన్యైకగదేకపిత్రే నమశ్శివాయైచ
వమశ్శివాయ॥
7. సత్యంబ్రవీచపరలోకహితంబ్రవీచి
శారంబ్రవీచ్యుపనిషద్ధృదయంబ్రవీచి
సంసారముల్బంధమసారమవాచ్యంతో
స్సారోయమీశ్వరపదాంబురహస్యసేవా
8. శ్రీమచ్ఛ్రీహేశ్వరకృపామయహేతయాభో
హేప్ర్యాచుకేశశశితీకంటకగాఢినాథ
హేవిశ్వబంధు! రుణమయదీనబాధో
సంసారముఖగహనాజ్ఞాదీశరక్ష॥

శ్రీ శివపరచాక్రిమంత్రము.

ఓ నమశ్శివాయ

(శివాయనమః)

శంకాక్షరవిదంబుల్యాపవిత్రంపాపశాశనం,

జ్ఞానసిద్ధిరంశుద్ధా నాక్షాత్కైవల్యసాధనం॥

ఓంశ్రీవేదితేశపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీవేదితేశధ్యానము.

1. ఓంనమోవేదితేశాయ పుష్పపాయమహాద్ధళే |
ప్రణతః క్లేశనాశాయ గోవిందాయనమోనమః॥
2. బ్రహ్మంధోదయాసిందో ల్యత్పాదాబ్జేరమామ్యహం |
సూక్తాపూర్తమిదంసర్వ మపరాధక్షమప్యమే॥
3. సమస్తకలకల్యాణకారణేయణాత్మిని |
శ్రీవత్సవత్సవేతిస్త్రైఃక్షీనారాయణాత్మినే॥
4. శ్రీనివాసకృపాపూర్న భక్తబోధణధీక్షితా |
సంసారారణ్యపతితం దయయానేక్షతేకుతః॥
5. శ్రీవేదితేశమత్స్వమిజ్ఞానానందదయాఃధే |
దుఃఖనాగరమగ్నంనూప్యిషన్మోక్షధరినేమతః॥
6. అజ్ఞానసాగరసముత్తిరణేప్రశస్తౌ |
సజ్జ్ఞానసేతుఃచరేవిప్రుఃసంయతేన్ద్ర్యం॥

ధ్యాన మృత్యు.

- లక్ష్మీ పతీంసురవరార్చితవెంకటేశం
 దాంధ్రపూర్వదురితౌఘవిశాచరక్షణం॥
7. నిత్యాయనివహ్యాయ సత్యానందచిదాత్రయే
 సర్వాంతరాత్మనేత్రిమద్వేంకటేశాయమంగళం॥
8. నమఃశ్రీవేంకటేశాయశుద్ధహృదస్యై విశే
 వాసుదేవాయశాంతాయ శ్రీనివాసాయ మంగళం॥

శ్రీవేంకటేశమూలమంత్రము.

ఓంనమః శ్రీచింతటేశాయ

(ఓం శ్రీవేంకటేశాయనమః)

అష్టాక్షరమదంభ్యాశ్శేభుక్తియుక్తిఫలప్రదం॥
 రహస్యంసర్వమంత్రాణాం గోపనీయంప్రదున్నతః॥

హరిఃఓంశ్రీకృష్ణాయపరమాత్మనమః

శ్రీనారాయణధ్యానం

- 1 మేఘశ్యామంపీతకాశేయవాసం
 శ్రీవత్సంకంకాస్తుభోత్పాసితాంగం
 పుణ్యపేతంపుండరీకాయతాక్షం
 విష్ణుంవందేస్వర్గానైకనిధం॥
- 2 సశంఖచక్రంసకీరీటకుండలం
 సవీరవస్త్రంపరిసీమహేక్షణం॥

సహారవక్షఃస్థలకాస్తుభశ్రియం |

సమామివిష్టుశిరసాచతుర్భుజం ||

3. సప్తదానందరూపాయకృష్ణాయాశ్లిష్టకారినే |
నమోవేదాంతవేద్యాయ గురవేబుద్ధిసాక్షినే ||

4. నారాణాయపరలోకపరాయణాయ |

కాలాయకాలకమలాయతలోచనాయ |

రామాయరావణవినాశకృతోత్తమాయ |

దీరాయదీరతిలకాయనమోవరాయ ||

5. నమస్తైపూడరీకాక్ష భక్తానామభయంకర
సుబ్రహ్మణ్యనమస్తైస్తుతాహిమాంశరణాగతం ||

6. యస్య స్థరణమాత్రేణజన్మసంసారబంధనాత్ |

విముచ్ఛ్యతేనమస్తస్మైస్థవే శబ్దస్థవే ||

7. పద్మపరివిశాలాక్షపద్మనాభసురోత్తమ |

భక్తానామసురక్తానాంత్రాతాభవజన్తరన ||

8. నమోస్త్యసంతాయసహస్రమూర్తయే |

సహస్రపదాక్షిణిరోనిబాహవే |

సహస్రనామ్నోపసహాయశాశ్వతే |

సహస్రకోటియగళారినేనమః ||

శ్రీ అష్టాక్షరీమహామంత్రం
 ఓం నమోనారాయణాయ॥
 (పారిఃఓం) శ్రీద్వాదశాక్షరి
 ఓంనమోభగవతేనామదేవాయ॥

కింతస్యదానైః కింత్రికైః
 కింతపోభిః కిమద్వైరైః
 నమోనారాయణేన
 మంత్రైః సర్వార్థసాధకైః॥

ఓం తత్ సత్
 శ్రీదత్తాత్రేయధ్యానమ్.

- 1 జటాదరంపాండురంగంశూలహస్తాకృపానిధిం |
 స్వయరోగహరిందేవం యత్రాత్రేయమహాంభజే॥
2. భగదుత్పత్తికర్తృగ్రీచ స్థితిసంహారిహితవే |
 భవపాశవిముక్తయదత్తాత్రేయనమోస్తుతే॥
- 3 జరాజన్మవినాశాయదేహశుద్ధికరాయచ |
 దిగంబరదయామాతృదత్తాత్రేయనమోస్తుతే॥
- 4 కర్పూరశాంతిదేహాయ బ్రహ్మమూర్తిభరాయచ |
 వేదశాస్త్రీప్రపాదయదత్తాత్రేయనమోస్తుతే॥

5. ఆచారబ్రహ్మచర్యే విష్ణురంతే దేవస్సదాశివః॥
మూర్తిత్రయస్వరూపాయ దత్తాత్రేయనమోస్తుతే॥
6. దిగంబరాయ దివ్యాను దివ్యరూపధరాయ చ॥
నవోదితపరబ్రహ్మ దత్తాత్రేయనమోస్తుతే॥
7. అవధూతసదానందపరబ్రహ్మస్వరూపిణే॥
విదేహదేహరూపాయ దత్తాత్రేయనమోస్తుతే॥
8. సత్యరూపసదాచారసత్యధర్మపరాయణ॥
సత్యాశ్రయపరోక్షాయ దత్తాత్రేయనమోస్తుతే॥
ఇదంత్రోత్రం మహద్విద్యం దత్తప్రత్యక్షకారకం॥
దత్తాత్రేయప్రసాదాచ్ఛనారదేన ప్రకీర్తితం॥

శ్రీగణేశాదిధ్యానచతుష్టయం.

1. ఓమ్ ఓమ్ ఓమ్ కారరూపం త్ర్యహమితి చ పరం ధ్యాయన్
రూపంతరీయం॥
త్రైగుణ్యా తిలసీలంకలయతి మనసస్తే జసిందూ
రమూర్తిం॥
యేగోదై (బ్రహ్మరందై) సకలగుణమయం శ్రీహ
రేం దేవసంగం॥
గంగంగంగం గణేశం గజమఖమఖిత్ వ్యాపరం
చింతయంతే॥

- 2 లంబోదరం పరమసుందర మేకదంతం
 రక్తాంబుజీనయనం పరమంబవిత్రం
 ఉష్యద్ధిశ కరకరోజ్జ్వలకాంతికాంతం
 విఘ్నేశ్వరంసకలవిఘ్నహరంసమామి॥

శ్రీసుబ్రహ్మణ్యధ్యానం

1. కనకకుండలమండితవల్లుఖం
 వనజరాజవిరాజితశోభితం
 నిఖిలశస్త్రశరాశనదానిం
 శరవణోద్భవమీశసుతంభజే॥
- 2 శ్రీకృతేయ కరుణామృత పూర్వదృష్టా
 కామాదిరోగ కలుషీకృతదృష్టచిత్తం
 సిక్తాత్మమూమవకలదధికాంతికాంత్యా
 వల్లీసనాధమమదేహికరావలంభ॥

శ్రీసరస్వతీధ్యానం.

1. యాకుండేందు తమారహార ధవళాయా సుబ్రవ
 స్త్రావృతా
 యావీణావరదండ మంజితగరా
 యాశ్వేతపద్మానా॥

యాబ్రహ్మచ్యుతశంకరప్రభృతిభి
ర్దేవైస్సదాపూజితాః।

సామాంపాతుసరస్వతీభగవతీ
నిశ్శేషజాడ్యాపహః॥

2. నిత్యానందేనిరాదాగే నిష్కుళాద్దైవమోనమః।
విధ్యాదారేవికాలాక్షి శుద్ధజ్ఞానేనమోనమః॥

శ్రీహనుమధ్యానం.

1. జనోజవం మారుతతుల్యవేగం
జితేంద్రియంబుద్ధిమతాంవరిష్టః।
వాతాత్తజంవానరయూథముఖ్యం
శ్రీరామదూతంశరణప్రపద్యే॥

- 2 ఆదిప్రీతమాత్మాదం గోష్పదీకృతసాగరం।
తృణీకృతదశగ్రీవ మాంజనేయంసమామృహం॥

3. కూజంతంరామరామేతి మధురంమధురాక్షరం।
అరుహ్యకవితాశాఖాం వందేవాస్తీకోకిలం॥

ఓంతత్సత్ బ్రహ్మణేనమః

అ హిం సా ప ర మో ద ర్శ :

శివకేశవయోరభేదం

1. శివాయవిష్ణురూపాయ శివరూపాయవిష్ణువే!
శివశ్చక్రౌదయంవిష్ణు ర్విష్ణుశ్చహృదయంశివః॥
2. మదభక్తశ్చంకరద్వేషీ కుద్వేషీశంకరప్రియః॥
తావుచౌఽరికంయాతి యావచ్ఛండదివాకరం॥
3. నారాయణశ్శిశ్రూవిష్ణు శ్చంకరఃపురుషోత్తమః॥
ఏతేషునామభిర్భృత్త పరంప్రోక్తంసనాతనం॥
4. హరంహరింవిధాతారం యఃపశ్యేద్దేహపిణం॥
సయాతిపరమానందం సయోగీబ్రహ్మఉచ్యతే॥
5. యత్సర్వంసముత్పన్నం నిర్గుణాత్ పరమాత్మనః॥
తదేవశివసంజ్ఞంహి వేదవేదాంతినోవిను॥
6. యోవిష్ణుస్సవ్యయంబ్రహ్మ యోబ్రహ్మసామహేశ్వరః॥
వేదత్రయేచయజ్ఞేస్త్వి పండితేష్వేషునిశ్చయః॥
7. హరిశంకరయోర్భేదో బ్రహ్మగర్భాపియోనరః॥
భేదకృత్సర్వరకంభుక్తే యావదాచంద్రతారకం॥

8. యోమాంగురుంపాశుశతం

ప్రతం ద్వేషినరాధిప|

విష్ణుంవాసనముచ్చ్యత

జస్త్వకోటిశశైరపి||

ఓంతత్సత్ పరమాత్మనేనమః.

వైరాగ్యాష్టకం.

1. నవైరాగ్యాత్పరోలాభః నబోధాదపరంసుఖం|

నగురోరపరత్రాతా నసంసారాత్పరోరిపుః||

2. యోగస్యనధమంద్వారం వాగ్నిరోధోపరిగ్రహః|

నిరాకాచసరీహాచ నిత్యమేకాంతశీలతా||

3. అత్యంతనైరాగ్యవతః

సమాహితస్థైర్యవదృఢక్షబోధః

ప్రబుద్ధత్వస్సహిజంధముక్తి

ర్హత్యాతిరోనిత్యసుఖానుభూతిః

4. అభేదదర్శనంజ్ఞానం ధ్యానంవిద్విషయఃమనః|

స్నానంమనోమలత్యాగః శ్మశ్చమిన్ద్రీయనిగ్రహః||

5. బ్రహ్మాగ్నిస్తావరాంతేషు వైరాగ్య విషయేషు|

యదైనకాశవిస్తాయం వైరాగ్యంధినిర్మలం||

6. గతేప్రాణేయథాదేహే సుఖమభేదవిదతి|

తదాపిప్రాణాయామోపి సత్తైవల్యాశ్రయోభవేత్||

7. యదాసర్వేప్రమాద్యుత్థే కామాయస్యహృద్భితిః |
అథమత్యోమృతోభవత్యత్రబ్రహ్మసమశ్నుతే |
8. వివిక్తినీలీఘ్నాశీ యతవాక్కాయమానసః |
ధ్యానయోగపరోనిత్యం వై రాగ్యంసముపాశ్రితః |

వై రాగ్యఫలము.

వై రాగ్యంప్రచ్ఛళంనస్యాన్నిష్ఠులంబ్రహ్మదగ్ధనం |
తస్మాదక్ష్యేతవిచితిం బుద్ధోయత్నేనసర్వదా |

ఓంకర్తృత్వే బ్రహ్మణేనమః.

విరక్తి.

1. అమేద్యపూర్ణాంక్రిమిజాలసంకులం
స్వభావదుగ్ధంధమకౌచమద్రువం
కళేబరంమూత్రపరీషభాజనం
రమంతిమూఢానరమంతిపండితాః ||
2. జాతంమృతమిదం దేహం
మాతాపితృనులాత్మికం
సుఖదుఃఖాలయోమేద్యం
స్పృహ్యేన్నానవిసేయతే |
3. నవన్వారమబ్రహ్మవం
సదాకాలేస్వభావజం

దుర్గంధండు ర్తలోపేతం

శ్చైత్యాస్మానంవిధీయతే॥

4. అహిమిషజనయోగంసర్వదావర్జమేద్యః
కుణవమిషసునారీంశ్యక్తుఃకామోవిరాగీ
విషమిషవిషయాన్యో మన్యమానోదురంతా
జయతిపరమహంసో ముక్తిదామంసమేతి॥

5. విషంవిషయవైషమ్యం
నవిషంవిషముచ్యతే
జన్తాంతరఘ్నావిషయా
ఏకదేహపారంవిషం॥

6. భగేనచ ర్తకుండేన దుర్గంజేనవ్రజేనచ
ఖండితంహిజగత్సర్వం సదేవాసురమానవం॥

7. అజహ్వాన్మండకోపంగు రంఘోబశిరపవచ
ముగ్ధచ్ఛముచ్యతేభిక్షు స్వడ్భిరేతైర్నసజ్జతే॥

8. బాహ్యపుర్యేష్వసక్తా
విందత్యాన్తినియత్సుఖం
సబ్రహ్మయోగయక్తా
సుఖమూయ్యమశ్నుతే ।

ధ్యానామృతమ్.

ఓంతత్సత్ పరబ్రహ్మణేనమః.

స్వరూపస్థితి (ధ్యానం).

1. హృదయకమల మధ్యేదీపవత్ వేదసారం
ప్రణవమయమతకళ్యం యోగిభిః ధ్యానగమ్యం |
హరిగురుశివయోగ్యం స్వరూతస్థమేకం
సకృదపిమనసానై ధ్యాయ తేయస్సముక్తః ||
2. సోహంచింతాత్రమేవేతి చింతనంధ్యానముచ్ఛతే |
ధ్యానస్యవిస్తృతిస్సమ్యక్ స్వమాధిరభిధీయతే ||
3. యేనశబ్దంరసంరూపం గంధంజానాసిరాఘవః
తమాత్మానంపఃంబ్రహ్మ జానీహిపరమేశ్వరం ||
4. బ్రహ్మైవాస్తీతిసద్యోత్యా నిరాలంబత మూఢ్భిః |
ధ్యానశబ్దేనవిఖ్యాతా పరమానందదాయినీ ||
5. అహమేవపరంబ్రహ్మ వాసుదేవాఖ్యమవ్యయం |
ఇతిస్యాన్నిశ్చింతౌముక్తో బంధవచన్యథాభవేత్ ||
6. నిత్యశుద్ధవిముక్తైశా మఖండానందమద్వయం |
సత్యంజ్ఞానమనంతంతు త్పరంబ్రహ్మహమేవతత్ ||
7. నమృత్యుర్నశంకానమేజాతిభేదః
పితౄనైవమేనై పమూతాచజన్తః |
నబందోర్నమిత్రగురుర్నైవశిష్య
శ్చిదానందరూపశివోహంశివోహం ||

8. నాహం దేహోనచప్రాణో నేంద్రియాణిమనోనహి
 సదాసాక్షిత్వకృపత్వా చ్ఛినప్నన్తాస్తికేవలః
 ద్యానస్యదేజ్ఞానజలే రాగద్వేషమలాపహే
 యఃస్నాతిమావసేతీశ్వరసమాధిపరమాంగతిమ్॥

ఓంతత్సత్ పరబ్రహ్మణేనమః

వేదాంతపారం.

1. శ్లోకార్థేనప్రవక్ష్యామి యదుక్తంగంధకోటిభిః।
 బ్రహ్మసత్యంజగన్మిథ్యా జీవోబ్రహ్మైవనాపరః॥
2. జీవశ్చివశ్చివోజీవః నజీవఃకేవలశ్చివః।
 ఆకాపాశస్థితోజీవః పాశముల్లోసదాశివః॥
3. ననిరోధోనచోత్పత్తి ర్నబుద్ధోనచసాధకః।
 నముముక్షుర్నవైముక్త ఇత్యేషాపరమార్థతా॥
4. సర్వభూతస్థమాత్మానం సర్వభూతానిచాత్మని।
 ఈశ్వరైశ్చయోగయైక్యాత్మా సర్వత్రసమదర్శనః॥
5. యస్మిన్సర్వాణిభూతాన్యా తైవాబూద్విజానతః।
 తత్రకోమోహాఃకళోక ఏకత్వమనుపశ్యతః॥
6. మనస్సైవేదమాప్తవ్యం నేహనానాస్తికించన।
 సముత్పత్యంగచ్ఛరియ ఇహనానేవప్రశ్యతి॥
7. సద్భవంచిద్భవంనిత్య మానందఘనమక్రియం।
 ఏకమేవాద్వయంబ్రహ్మ నేహనానాస్తికించన॥

8 సర్వంబ్రహ్మేతియస్మాంత రాభవనాసావిముక్తితా।
భేదబుద్ధిరవిద్యేయం సర్వభాతాంపరిత్యజేత్ ॥

వేదాంతరహస్యం అనాత్మబూతేదేహదా
నాత్మబుద్ధిస్తుదేహినాం
సావిద్యాతత్కుశోబంధ
స్తన్నాశోమోక్షఉచ్యతే॥

మహావాక్య చతుష్టయం.

1. ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ
2. అహంబ్రహ్మస్మి
3. తత్త్వమసి
4. అయమాత్మాబ్రహ్మ

బ్రహ్మైవేదమిలిసాహ శృతిరప్యతినిర్మలా
విమలామనుభూతీశ్చ తదైవహిసంశయః॥

అహంబ్రహ్మస్మిమంత్రోయం
జప్తవాపంవినాశేత్।
అహంబ్రహ్మస్మిమంత్రోయం
జ్ఞానానందంప్రయచ్ఛతి॥

ఓం శ్రీకృష్ణాయపరమాత్మనమః

బ్రహ్మవిద్యాధికారిలక్షణము

1. యోగాధికారిణిసర్వ ప్రాణినఃసర్వదాయకః॥
బ్రాహ్మవృద్ధోవ్యాధియుక్తాయువాసీశూద్రజన్మభృత్॥
సనత్కుమారసంహిత.

2. బ్రహ్మచారిగ్రహీవాపీ వానప్రస్థోధవాయగ్నిః॥
నారీవాప్యషలోవాపి పక్షోబ్రహ్మవిచారయేత్॥

శ్రీరమణగీత.

3. బ్రహ్మక్షత్రవిశక్కుద్రాస్త్రీయశ్చాత్రాధికారిణః॥
బ్రహ్మచారీగృహస్థోవా నుపనేతోధవాద్విజః॥

శ్రీ శిష్యగీత.

4. మాంహిసార్థవ్యసాశ్రీత్య యేపిన్యఃపాపయోనయః॥
స్త్రీయోవైశ్యాస్తథాశూద్రస్తేపియాతిపరాంగతిం॥

శ్రీ భగవద్గీత.

5. బ్రాహ్మణక్షత్రియవిశాం
స్త్రీశూద్రాణాంచపావనం॥
శాంతయేకర్షణామన్య
వ్యోగ్నాస్తాస్తివిముక్తయే॥

యోగసారం.

6. సచర్మణోనర క్తస్య వమాంసస్వబాన్తిసః॥
వజాతిరాత్మనోజాతి ర్యవహరప్రకీర్తితాః॥
తేజోబిందోపనిషత్.

7. బ్రాహ్మణ్యంకులగోత్రేచ
నామసాందర్యజాతయః॥
స్థూః జేహగతాపతే
వ్యాలింగస్యనవిద్యతే॥
దత్తాత్రేయగీత.

8. మైత్రేయాసులభాకాండ్లి
కాండిల్లిచతపస్వసి॥
ఏతదాన్వేచబహుశా
సీతయోగితాలపి॥

జ్ఞానవిష్టాంపరాంప్రాప్తా
బ్రహ్మద్యానస్వవైభవాత్

సాధనచతుష్టయసంపత్తి.

సాధన చతుష్టయసంపత్తి గలవారెవరయినను
వారేవేదాంతమున కధికారి.

.. యస్యసాధనసంపన్న ఉత్పత్త్యుత్పన్నప్రసాదతః॥
యజ్ఞాదిక ర్థకరణా స్మాధికారీనిహపృతే॥

2. స్వనాశాశ్రమధర్మేణ తపసాహరితోషనాత్ ।

సాధనప్రభవేత్సుసాం వై రాగ్యాదిచతుష్టయః ॥

త॥ యేవమ యేస్థితిని పొందగోరుతున్నారో దానికి

సరియయిన యనుష్ఠానముచేతను జపధ్యానవ్రతములలైన
తపస్సుచేతను జగధీశ్వర కరుణగలుగుటకొంకు జీవకారు
ణ్యుడైనభక్తిచేసిన జీవులకు వైరాగ్యాది సాధనచతుష్ట
యసంపత్తి గలుగుచున్నది.

సాధనచతుష్టయసంపత్తి మేమనగా: —

1. నిర్వానిత్యవస్తువివేకము.

2. యహముత్రఫలభోగవిరాగము.

3. శమాదిషడ్వక్త్రసంపత్తి.

4. ముముక్షుత్వము.

ఈ నాలుగున్నూ మోక్షపేక్షకలవారికి సంపూర్ణ
ముగా నుండవలయును నిర్వానిత్య వస్తువివేకమనగా
బ్రహ్మ మొక్కటియే సత్యమనియు జగత్తు మరుమరీచక
జలమువలె అసత్యమని తెలుసుకొనుట ఇహముత్రఫల
భోగవిరాగమనగా ఇహమందు సుఖసాధనముల నిభ్ర
క్షించినదే హాధనతాన్య పుత్రరుత్ర కళత్ర వస్త్రాభరణ
సుగంధద్రవ్యపుష్పమాల ఆహారాదివస్త్రపులండు కుక్క
మలమువలె ఆకలిలేకుండుటయును స్వర్గాది లోకమందు

దివ్యభోగములున్న రంభాద్యవృత్తసంపదములలోను
విషములై వినర్జించుట శమాదిషష్టసంపత్తియనగా

1. శమము 2. దమము 3. వృషతి 4. తీతీక్ష

5. క్షమ 6. శ్రద్ధ యీ అరున్నా శమాదిషష్ట

సంపత్తియనంబును శమమనగా అంతరేంద్రియ నిగ్ర

హము అనగా అంతఃకరణ చతుష్టయములు విషయవా

సనచే విషయమార్గమై మనస్సునుపోనియ్యక ఆత్మనుసం

ధానమందు నిలుపుట దమమనగా బహిరేంద్రియనిగ్ర

హము అనగా చక్షుశ్రవణాది బయింద్రియములు శబ

ద్ధస్పర్శ రూపరసాదియందు కర్తవ్యాసనచే పోవునప్పుడు

దానియందు తుచ్చబుద్ధిగలిగి ధ్యానమందు వ్రజ్జాల

ముచే వశీకరించినిలుపుట. వృషతియనగా సర్వసంగ

పరిత్యాగముచే విషయవిరక్తిగలిగిన చిత్తమధ్యానానం

దమందు రమించుట. తీతీక్షయనగా భక్తులు అత్తకు

పన్నీరు మొదలయిన సుగంధద్రవ్యములతో అభిషేకము

చేసి మల్లెమొల్ల మందారపువ్వుములతో అర్చించినప్పు

డున్న దుష్టులు పాదమంతువేసినచెప్పు తీతికొట్టునప్పు

డున్నా వృథాయములతో వసప్రకారముగా సంతోష

దేవ్యములు పొందకుండుట లేక, ఒక్కరోజు పంచామృ

త క్షీరాన్నాది లభించినప్పుడును మరియొకదినము కూ

టిసిల్లు అంబిలిదొరికినప్పుడున్న సంతోషముతో భుజించుట లేక లాభాలాభ సుఖముఖ శీతోష్ణాదియందు స్పృహభావనియైయుండుట. తమయిన గానాకు యీజన్తములొనే మోక్షముదొరకునో లేక, బదిరికాశ్రమాది పుణ్యస్థలములందు తపస్సు చేయవలసివున్నదో లేక, గుహాపదేశశ్రవణము నేను నిత్యశుద్ధ బోధస్వరూపుడవునో అనుమొదలయిన సంశయముపొందక నిశ్చలహృదయుడై ఓర్పుగలిగియుండుట లేక, దీనికి సమీపమను నామాంతరముగలదు శ్రద్ధయనగా బ్రహ్మనిష్ఠయందుగలుగు ప్రతిబంధముల యెన్నివచ్చినను దానిని లక్ష్యపెట్టక పుత్రధనదాన్య దారాదియందు మమకారము పరిత్యజించి బ్రహ్మనిష్ఠపూర్తికొరకు శరణప్రయత్నముచేయుట. లేక, వేదగురు యాశ్వమనియందు నస్తుకముతో నర్వాసస్థ సర్వకాలములందు వర్తించుట అనగా ఆస్తికబుద్ధితో ప్రేమగలిగియుండుట మునుముత్వమనగా అగ్నిచేదగ్దమైనవాడు గృహధనదార పుత్ర మిత్రాదులను చూడక శీతలజమైన మురగాదుపరిగైతిగొని ప్రవేశించినట్లు తాపత్రయాగ్నిచే తపించువాడు శీతలమునుకళాశ్వితానందమోక్షము యెప్పుడదొరకునో దానికి యేమిచేయవలయునో దీన్ని పుషడకెంచు స్థగవపు యెచ్చుక

అడో అని పరిబ్రమించుట లేక అల్పజలమందునున్న
 మత్స్యములు యెండచే నీళ్లురిగి లేకుండున్న సమయ
 మందు జలప్రవాహము లభించుకొంకు యెట్లుపరితపిం
 చునో ఆలాగుననే ఆయస్సు ప్రతిదినము క్షీణించి క్షీణిం
 చుచువుచున్నదే నాకింకను జ్ఞానానందము కలగలేదే
 అని పరితపించుట యిదే నిజమయిన వైరాగ్యము దీనికే
 మోక్షేశ్వరుని మరొక్క పేరుగలదు యానాలుగు గుణ
 ములు యెవరికిగలదో వారెవరయినను బ్రహ్మచార
 మునకు అధికారులే యీగుణములనుపట్టి బ్రహ్మవిచార
 రాధికారియు యేర్పడినదిగాని జాతిధర్మాశ్రమ స్త్రీప్రభు
 షులనుబట్టి సంబంధించినది కానేకాదు.

ఓం శ్రీపరమేశ్వరాయనమః

అష్టాంగయోగము.

అష్టాంగయోగమునగా యమ నియమ మూసన
 ప్రాణాయామ ప్రత్యేహార ధారణ ధ్యాన సమాధి
 యని యెనిమిదివిధములు దీనియందు యమ నియమ
 యొరెండు శ్రధానములు.

యమమనగా: —

శ్లో॥ అహింసాసత్యమస్తైయం

బ్రహ్మచర్యందయార్జవం

క్షమాధృతి మితాహారం

శౌచంచేతయమాదరే॥

తా॥ అహింస సత్యం అస్తైయం బ్రహ్మచర్యం
దయా ఆర్జవం క్షమా ధృతి మితాహారం శౌచం అని
పదివిధములు దీనియందు అహింస మొట్టమొదట చెప్ప
కారణమేమనగా అది యోగమునకు ముఖ్యసాధనమై
వున్నది. అది దీపమునకు జ్వాలమువంటిది ఫలమునకు
పుష్పమువంటిది జ్వాలములేక దీపముయందునో పుష్ప
ములేక ఫలముగలుగనా ఆలాగనే అహింస లేనియడల
యోగసిద్ధిరానేరాదు.

అహింసయనగా మనోవాక్కాయములచే వక్ర
ప్రణాళిన్నీ కీడుచేయకుండట అనగా మాటలచే చెప్పి
గాని కరముచేచేసిగాని హృదయమందు దోషతలంపు
గాని వ్రుండకుండట అనగా తనవలె సమస్తప్రాణులను
చూచుట లేకస్వాంతర్యామియైన పరమాత్మ నొక్క
టుయని తెలిసికొనుట.

నియమమనగా:—

శ్లో తపస్సంతోషమాత్మిక్యం
 ధ్యానమీశ్వరపూజనం
 వేదాంతశ్రవణంవైవ
 హ్నిగ్ధతీర్థపాత్రతం॥

తా॥ తపసు సంతోషము ఆత్మిక్యము దానము ఈశ్వరపూజనము వేదాంతశ్రవణము ఇజ్జ మతి వ్రతము అనునీవనియున్న నియమమనంబడును, దీనియందు తపము ప్రథమముగా శుభకారణమేమనగా అధిష్ఠాన సిద్ధికొరకు ప్రభావసాధనమైవున్నది తపమనగా అల్ప హారస్వల్పనిద్రచే చిత్తైకాగ్రముచేసి బ్రహ్మధ్యానము చేయుట

శి ఆసనములు అనేకవిధములు దానియందు సిద్ధం పద్దం రెండు శ్రేష్ఠములు లేక యేవరబ్రహ్మచర్యంబు బ్రహ్మసంధముచే నిశ్చలహృదయముకలదో అదే నిజమైన బ్రహ్మసనమనంబడును.

4. ప్రాణాయామము యిది రేచక పూరక కుంభక కేవలకుంభకమని నాలుగువిధములు లేక దానియందు

పుత్తమప్రాణాయామము ప్రపంచమైన సమస్తవిషయములున్న హృదయమునుండి బయటకొట్ట యిదేరేచకము. అభేదాది స్వభావముతో మైత్రాదిగుణములును హృదయమందు నిండజేయుట యిదేపూరకము మనోవృత్తులను నాశముజేసి బ్రహ్మనందభరితుడై యిదియంతయు బ్రహ్మమని దృఢప్రజ్ఞుడైయుండుట యిదే కుంభకము.

5. ప్రత్యాహారము ప్రపంచమునందుగల విషయములందు పూర్వజన్తకర్త వాసనవనుసరించి మనస్సును పోనియ్యక బ్రహ్మధ్యానమందు నిలుపుట లేక మనస్సు యెచ్చటెచ్చటపోయినను అచ్చటచ్చట అంతయున్న పరబ్రహ్మమని చింతించుట యీయైదున్న మోక్షమునకు బహిరంగసాధనములు.

6. ధారణయనగా ఇంద్రియ సంయమముచే హృదయగుహయందు చలనములేక పరమాత్మస్వరూప స్థితియందు నిలువట లేక హృదయకమల మధ్యమంతు జ్యోతిర్త యమయముతో ప్రణవ ధ్యానముతోగూడ నిలువట.

7. ధ్యానము తాను ధ్యానించిన స్వరూపముకంటే నితరచింతనము మనమందురానియ్యక ఆ స్వరూపస్థితి యందు బుద్ధికోగూడ యైక్యముచేయుట.

8. సమాధియనగా ధ్యానద్యేయ భేదములేకయే యైక్యమై ధ్యాత ధ్యానం ద్యేయములైన త్రిపుటులున శించి పుడయాస్తమానములు శీతోష్ణాది గుణములున్న తుత్పిపాసాది బాధలున్న తెలియక బ్రంశ్చానందమయు మైయుండుట యాయవస్తయే విదేహకైవల్యము లేక బ్రహ్మవిద్యర్థిపావన యిదేసజమైన జీవన్ముక్తి.

శ్లో సమాదించపరంయోగం

బహుభాగ్యేనలభ్యతే |

గురోఃకృపాప్రసాదేన

ప్రాప్యతేగురుభక్తిర ||

ఓ ప్రియమునాన వాయనులారా యీ మహావస్తను పొందుకొరకు కరుణానిధిమైన క్రిష్ణగణేశ్వర కారుణ్య కబాతామృతము నొసి యుండవలయును. అలాగుననే సద్గురువుయొక్క సఃపూర్ణమున కరుణకు పాత్రులు కావలయును నమస్తే జీవరాసియందును చెప్పవలవిధేని భూతదయ సంపాదించవలయును దీన్ని అన్నిటికిన్నీ

ఘండియ సంయమము పట్టుపడుటకై పాటుపకవల
యును. ఈ గుణములు సంపూర్ణముగా లేనివారికి
బ్రహ్మపద మంటదు బ్రహ్మనందసుఖము బొందదు.
ఎట్లనిగా వలలేక మత్స్యములున్న అస్రశస్త్రములు
లేక ఘోరమృగములున్న బేషధములు లేక రోగ
మున్న దీపము లేక చీకటిన్న అన్నము లేక ఆకలియున్న
పేరుమాత్రములచే యెట్టుసిద్ధికానేరదో ఆలాగుననే
నేనురాజయోగి రాజయోగి గురుపుత్రుడు గురుపుత్రుడు
లేక బ్రహ్మస్త్రీ బ్రహ్మస్త్రీ అని కోటిసార్లు చెప్పినప్పటికిన్ని
అపదములు నివ్వయోజనములు యెట్లనగా మరుమ
రీచక జల అశీతశము వంధ్యాపుత్ర దతిమందరుడు
గగనకుసుమ అతిమనోహరమయిన సుగంధము. అను
యీపదములకు యెంతయధగాంభీర్యముకలదో అట్లు
సాధనగుణములు లేనివారికి జ్ఞానము ప్రయోజనము
కానేరదు.

ఓం తత్సత్ బ్రహ్మగమస్తు.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

ఉపదేశ త్రయములు.

1. ప్రతిదినమున్న హృదయగృహయందు యేకా
గ్రదిస్తులై బ్రహ్మధ్యానము చేయుచుకయుచు రాగా

రాగా ఒక్కదిరనుండు అత్తానుభవస్వరూపసిద్ధి కలుగును. అనగా పరమాత్మ పత్యక్షమగును. దధిమధనము చేయుచుచేయుచురాగారాగా వేర్న బయలుదేర నట్లున్న అరణిమధనము పునఃపునః చేసినప్పుడు అగ్నిప్రజ్వలించునట్లున్న కూపము త్రవ్వగత్రవ్వగ జలముప్రవహించునట్లున్న యీ బ్రహ్మానిష్ఠులున్న పరిపూర్ణానంద తృప్తులగుచును ఎరికి స్వానుభవసిద్ధిరాలేదో దారికి మననవిధి ధ్యాసనధ్యానములు యిందుంచాలదు. ఏ కారణముచే పెరుగునుండి నవసతము వేరుపడలేదో మర్ధరముచాలదు అరణినుండి యేకారణముచే అగ్ని జనించలేదో మధనము తక్కువగానుండును. ఎందుచేత భావింతుండు జలము గనవలలేదో మట్టి పొడవడంచాలదు. ఇదియే దీనికి కారణములు.

2 అతివ్యభిచారస్వభావముగల స్త్రీయున్నా జలాగువలె పురుషుడున్న తనజాతి ధర్మశాస్త్రములను పుల్లరిగించి మూతా పీతా సహోదనునుంగూడ పరిత్యజించి అల్పసుఖ బహుక్లేశములైన విషయసుఖముకొరకు పరపురుష పరస్త్రీలను అనుగమించునన్నదిగా జలాగువలె అవ్యభిచారియునున భక్తిగల స్త్రీయున్న

ఆత్మారాముడయిన పరమపురుష ఆత్మారామ క్రీడాసుఖ
బ్రహ్మానందమునకున్న అట్లనే విరక్తియయిన ముక్తి
కాంతా విహారానంద శాశ్వతసుఖ మోక్షమునకు పురు
షుడున్నా సర్వసంగ పరిత్యాగులయి స్వజన త్యాజ్య
కీలులయి మానాభిమాన రహితులయి సంచరించిన
విషయము. ఆశ్చర్యమా కాదు కాదు దీనియందు
ఓక్కటి అతి అజ్ఞానముయొక్క న్యభావము. రెండవది
అతీతజ్ఞానము గలుగునప్పుడు వున్న అవస్థగాయన్నది.

3. ఓక్కటి జులినమయిన వస్త్రము సబ్బువేళి నిర్ల
లజలమందు కఠినమయిన రాతిపైన వుతుకునప్పుడు
యేలాగున తన మురికితనముచేయి పూర్వస్థితివలె శుభ్ర
వస్త్రమవుతున్నదో అలాగుననే పరిశుద్ధస్వరూపియ
యిన ఆత్మను మధ్యకాలమందు భాదించిన అజ్ఞానమ
యిన మతియు నివారణకొరకు గురుపదేశమయిన
సబ్బువేళి దైవభక్తియైన నిర్లలజలమందు నైరాగ్య
మైన కఠినరాతిపై జ్ఞానద్వానములయిన వుతుకువుతుకు
నప్పుడు తనస్వరూపస్థితిని పొందును. అనగా మాయా
విముక్తిగలుగును.

కలికల్పన నాశనమంత్రము.

హరేరామ హరేరామ

రామరామ హరేహరే!

హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ

కృష్ణకృష్ణ హరేహరే॥

శ్లో ఇతిషోడశకం నామ్నాం

కలికల్పనాశనం।

నారాధనతరూపాయ

సర్వవేదేశుకృత్యతే॥

ఈ మంత్రము కలిసంతారణోప వుపనిషత్తుల
యందు కలదు.

ఇది శ్రీ నారద మహాఋషులవారు క్రిందియుగ
ప్రాబల్యముచే ఐనులు అజ్ఞానాంధకార సంసారసాగర
మందు మునిగి తేలుటచూచి బ్రహ్మలోకము బ్రవేశించి
యీశనుల వుద్ధారణకొరకు బ్రహ్మదేవునితో అడిగిన
పుడు సృష్టికర్తయైన నిధాతపుపదేశించిన మంత్రము
దీనీరహస్యము అంధుడు సూర్యుని యెరుగజాలడో ఆలా
గుననే మథాంధకారులు తెలియజాలదు.

ఓమ్ తత్సత్.

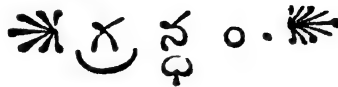
ధ్యానామృతము-సంపూర్ణము.

→ పీఠిక . ←

పేజీ.	పాఠ్య.	తప్ప.	ఒప్పు.
1	4	నదా	నధా
		శాశ్వత	శాశ్వత
	5	వశిష్ట	వసిష్ఠ
	6	మహాముఖుల	మహాద్గుల
2	5	కమలా పుపాసన	కమలాపాసన
	8	శూద్రులు	శూద్రులు
	9	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ
	18	చున్నయది	చున్నది
3	1	మహాముషి	మహర్షి
	4	మహాముషి	మహర్షి
		సంబోధ	సంభూత
	5	సప్తముఖులు	సప్తగులు
	10	స్థేచ్చ	స్థేచ్చ
	18	వెంగమాంబా	వెంగమాంబ
4	12	వనక్	నానక్
5	2	పూర్ణ	పూర్ణ
	8	స్తల	స్థల
	11	అధి	అది
6	4	కటికాదిగు	కటకా

	12	శృతులు	శ్రుతులు
7	1	దాన్యాది	ధాన్యాది
	4	అతిథి	అథితి
	5	వాడు	వారు
	9	అనుష్ఠించ	అనుష్ఠించ
		బహిష్కర్చి	బహిష్కర్చి
		ప్రదానము	ప్రధానము
	12	ద్యాన	ధ్యాన
		వ్యర్థమే	వ్యర్థమే
8	6	కలా	కలా
	7	భోద	బోధ
	8	బ్రహ్మ	ర్బ్రహ్మ
	11	ద్యానా	ధ్యానా
	12	సాధనా	సాధనం
	17	పుప	ఉప
9	3	బ్రమర	భ్రమర
	12	వసి	వశి
	13	త్తతత్త	తమాత్త
		పశ్యం	పశ్యం
	14	భూతంతం	భూతంతం
	15	యాది	యాది

10	12	చండాది	చండాలాది
11	12	పుపాసతే	ఉపాసతే
14	12	మధాంధ	మదాంధ
15	2	జగదీశ్వరుడు	జగదీశ్వరుడు

4	8	మృతి	మృతి
5	8	దృత	ధృత
		బద్ధ	బద్ధ
	4	స్పర్థి	స్పర్థి
6	2	ద్వజః	ద్వజః
	4	తనూ	తనూ
	9	త్తారణం	త్తారణం
7	2	సచ్చి	సచ్చి
	4	పరమేశ్వరా	పరమేశ్వర
	9	భయాధనాథం	భయాదనాథం
8	9	పూర్ణ	పూర్ణ
		ధీక్షితా	ధీక్షిత
	12	మగ్నమా	మగ్నమాం
9	1	వరాద్భిత	వరాద్భిత
	3	వధాయ	వధాయ

10	7	కృతోత్త	కృతోద్య
	12	ముచ్చ	ముచ్చ
	14	జనార్ధన	జనార్దన
	11	స్త్రీ	స్త్రీ
11	11	స్త్రీ	స్త్రీ
12	4	నదా	నదా
	10	దాచ్చ	దాచ్చ
	14	బ్రహ్మం	బ్రహ్మం
	15	మఖ	మఖ
13	16	యంది	యంతి
	2	పవితం	పవిత్రం
	3	ఉద్య	ఉద్వి
	7	చారిణం	ధారిణం
14	9	పూర్ణ	పూర్ణ
	12	సనాథ	సనాథ
	1	ప్రభృ	ప్రభృ
	5	నిరాదార	నిరాధార
15	6	విద్యా	విద్యా
	8	వరిష్టం	వరిష్టం
	9	వాతాత్మనం	వాతాత్మనం
	2	శివశ్చ	శివస్య
	4	తాపుభా	తాపుభా

	14	యాపధా	యాపదా
16	3	ముచ్చ్యేత	ముచ్చేత
	7	ప్రథమం	ప్రథమం
	12	త్వస్య	త్వస్య
	13	త్యాగః	త్యాగ
		నిగ్రహ	నిగ్రః
	14	స్తావ	స్తావ
		నైరాగ్య	నైరాగ్యం
	16	యథా	యథా
	18	తదా	తథా
17	2	అధ	అధ
18	6	ముక్తినా	ముక్తిధా
19	5	ముచ్చతే	ముచ్చ్యతే
	13	ముక్తైకా	ముక్తైక
	20	శిశౌహం	శిశౌహం
20	3	ద్యాన	ధ్యాన
	5	గ్రంథ	గ్రంథ
	6	మిథ్యా	మిథ్యా
	7	సజీవ	సజీవ
	10	మూర్ఖతా 1	మూర్ఖతా
21	10	వినాశే	వినాశయే

22	2	యువాసి	యువాస్త్రి
	3	బ్రహ్మచారిగ్ర	బ్రహ్మచారిగృహి
	8	స్తథాశూద	స్తథాశూద్ర
	10	సశూద్రాణాం	స్తీశూద్రాణాం
23	1	స్వభా	స్వభా
	9	ఏతేచాన్యే	ఏతేచాన్యే
	12	ధ్యానస్వ	ధ్యానస్వ
24	1	తోషనాత్	తోషణాత్
	10	యిహముత్ర	ఇహముత్ర
25	11	దానియండు	దానియందు
26	16	శీతః జన్మవ	శీతలమైవజల
28	3	మతాహరం	మితాహరః
29	2	ధ్యానం	దాన
	4	ప్రీర్తతిచ్చ	ప్రీర్తక్షిచ్చ
32		శాంతిశాంతి	శాంతిః శాంతిః
		గృహ	గుహ
33	8	చారికి	చారికి
		యింనుం	యింకయుం
	12	పోరవడం	పోవడం
35	8	తయాసాయ	తరోసాయః
	9	పుపనిషత్తు	నిషత్తు

10345

